

Diari portanveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

La gran muralla

En asseure's Manuel Azaña, divendres de l'altra setmana, entre mig d'una ovació clamorosa, qualsevol hauria dit que l'Estatut acabava de transposar definitivament la primera etapa de la seva cursa d'obstacles i que podíem anar confiants a la discussió de l'articulat, tota vegada que l'assentiment unànime i entusiasta de l'auditori d'escons i tribunes, semblava palesar la identificació de tots amb l'admirable visió d'aquest home excepcional.

Potser érem massa optimistes. La Gran Muralla xinesa de prejudicis, de llocs comuns, de glòries hiperbòliques i interessos creats, edificada pels addictes a una intrusió espiritual, que ha durat segles, no pot desfer-se així com així, per molta que sigui la vidència i la força de suggestió de les figures eminents que la combaten.

Les multituds són impressionables i simplistes. Una actitud o un gest, oportunament adoptats, tomben en aparença un corrent d'opinió. Però les colletes despitades, les claus atrabiliàries de la inèpcia i la rutina, treballen per sota mà com elles saben fer-ho i aigualixen l'èxit de la bona causa, perpetuant la inquietud i la desavinença.

Sortosament, els homes que ens fan costat part d'aquí de la Gran Muralla, són els millors i els més aptes. Són aquells que tenen una noció exacta d'allò que cal que sigui Espanya, per tal d'esborrar-se l'impacte de les ferradures reials i imperials. Són els que romanen fidels a la història d'un agrupament de pobles la pacífica convivència dels quals va començar d'esguardar-se a Villalar sota els corifeus de la dinastia teutònica i s'ensorrà definitivament, a Barcelona, sota la petja innoble dels reunits a la dinastia francesa.

Els amics de Catalunya són més i millors del que sembla. El que hi ha és que no baladregen ni esperneguen com els unitaristes sistemàtics, continuadors de la tradició dels reis intrusos. Mentre la musa, alegroia com un picarol, de Luis de Tapia, ens dedica rimes laudatòries a "La Libertad", la mestrivola ploma del més gran pro-sista de llengua castellana — Azo-

rín — advoça des de les columnes de "Luz" per la diversitat, enfront de la unitat i retreu, amb magnífica contundència, textos de Jovellanos, que qualifiquen l'esplendor de l'imperialisme de Castella de llampec fugitiu... Jiménez de Azua, mentalitat preclara entre les joves promocions, declara el federalisme consubstancial amb el programa socialista. En canvi, s'ha aixecat contra les nostres reivindicacions. La grotesca figura de "Pim-pam-pum" del cadavèric Melquiades Alvarez, el col·laborador de la monarquia... I la "pandilla" agrària anuncia el seu de-

cidit propòsit d'obstrucció per tots els mitjans l'aprovació de l'Estatut de Catalunya.

Es de doldre que Prieto i Lerroux, manifestin reiteradament les seves reserves. Ells no poden fer causa comuna amb els rèptils de tota mena que pullulen pels esvoranes de la Gran Muralla que s'ensorra. Homes de llibertat, cal confiar que uneixin els seus esforços als que esgrimeixen l'ariet, per acabar d'enderrocar-la. Aquest ariet és la magna i generosa Federació Ibèrica, que l'histrió Royo qualificà de *gabimatias*, incapaç en el seu raquitisme mental, de cop-sar-ne l'alta significació històrica, pel damunt de les muralles assimilistes.

VII Congrés de Metges de Llengua Catalana

L'actuació constant de l'Associació de Metges de Llengua Catalana amb l'enfilada de Congressos arreu de Catalunya ha pogut arribar al setè, sense grans dificultats, fora del temps de la Dictadura. La classe mèdica de Catalunya, comptant-hi Balears ha treballat amb delit, suficiència i patriotisme, per a què no desmereixi dels que arreu vénen succeïnt-se. València hi ha contribuït en el d'ara i en altres, i fins el Rosselló.

El present ha de celebrar-se a Palma els dies 27, 28, 29 i 30 de juny i 1. i 2 de juliol vinent, i la Junta organitzadora té enllestits els treballs científics, i les Ponències es repartiran prompte. La plèthora de comunicacions variades farà poc menys que impossible la lectura i discussió de les mateixes. Abraçarà gairebé totes les qüestions de la tuberculosi prenent-hi part els homes de ciència de més relleu. Així mateix es pot dir de la Climatologia de la Mediterrània Occidental i la de Mallorca, com també de la Hipertensió arterial, de tanta actualitat científica en l'ordre elínic.

Les autoritats de tota mena hi són convidades i amb l'honrosa representació que ostentin dignificaran els diferents actes en què hi siguin cridades a actuar. L'Ajuntament de Barcelona hi du nodrida representació com correspon al mecenatge que hi ha exercit des

dels començos. No l'abandona tampoc la Generalitat ni els abandonaren les Diputacions anteriors. Palma de Mallorca amb les seves corporacions oficials fa actualment el mateix.

El vaixell noliejat expressament per als Congressistes i adjunts per metrà fer el viatge amb gran delectació i ho advera la totalitat del passatge pres, que permet la capacitat de la nau.

Per altra banda Corporacions oficials, metges, industrials i especifistes de la Medicina i Farmàcia i Cirurgia de totes parts van a l'Exposició anexa, que estarà escampada pels claustres i locals de l'Institut de 2.ª Ensenyança de Palma, a les aules i salons del qual celebraran també els actes del Congrés.

Són concurrents a la mateixa com a expositors la Generalitat de Catalunya amb la Casa de la Caritat (Cos mèdic), i Dispensari de Tisiologia del carrer de Rades; Ajuntament de Barcelona amb dependències de la Comissió de Cultura, Facultat de Medicina, Fàbrica Nacional de Toledo, Hospital de Santa Creu i Sant Pau, Caixa de Pensions per a la Vellesa, Col·legi de Metges de Barcelona, Sindicat de Metges de Catalunya, Hospital de Palma de Mallorca Secció de Dermatologia a càrrec del Dr. don Antoni Alorda, doctor Malaret de Barcelona, Ramon Sala, Cusi germans de Masnou;

Vacunes "Leti", Tort Matamala fills de Palma i Barcelona, S. I. C. E. de Barcelona i Palma, Antoni Esteve de Manresa, Joan Torres i Vilanova de Barcelona, Sanatoris del Pirineu Aragonès de Boltanya (Osca); A. Gamir de València; Naevé de Londres, Boucard, Vincent, Drapier, Bailly, Laroche "Hoffman" tots de París, Salvat germans editors de Barcelona; Llofríu de Palma i Barcelona, Merck de Darmstadt, Schering Kahlbaum de Berlín, Chemische Werke d'Albert de Wiesbaden, Krause Medico Munich, C. Richert-Viena de Berlín; Productes químics d'Heyden; Víctor Wintechs tots d'Alemanya; Mulford de Philadelphia (E. U. A.); Serono, Zambelletti Bruschetini, Menarini de Lluís Lepori, Carlo Erba, Institut quimioteràpic de Florència, Baldacci de Píea, representada per de Santis, totes elles d'Itàlia, Comercial Ibero Danesa S. A., Laboratoris PAGES Maruny Germans, els d'Andromaco i Mirabent, López Brea, tots de Barcelona; Roger de Barcelona i Madrid, Institut Llorente i casa Berlowitz les dues de Madrid amb altres que tenen anunciada la seva presència.

Ultra tot això la Comissió gestora del Centenari de Goethe té anunciada una sessió en el gran saló d'actes de l'Institut, el dia 28 a les sis de la tarda en la qual prendran part il·lustres personalitats designades per la Universitat de Barcelona, acabant-se amb la representació de la Pastorella de Goethe "Eridon i Amina" traduïda per Maragall pels alumnes de la Facultat de Filosofia amb il·lustracions musicals de Pergolese i Bach.

—CATALUNYA HA CALLAT DURANT SET ANYS I QUAN ARRIBA LA REPUBLICA ENS ACLAPARA AMB LES SEVES PECTICTIONS — DEIA ANS D'AHIR EL SR. MAURA. EL SR. MAURA ES PENSA QUE LA REPUBLICA LA VA DUR ELL, I OBLIDA QUE DURANT LA DICTADURA EL PLET DE CATALUNYA PRENGUE ESTAT INTERNACIONAL.